

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 16 juni 2009 in zaak nr. 09/19236 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juni 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven I en II, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, door de bewaring eerst met ingang van 15 juni 2009 onrechtmatig te achten, heeft miskend dat de oplegging van de bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest omdat de staatssecretaris in het geheel niets heeft gedaan met het reeds op 26 mei 2009 overgelegde rapport van Kenter psychodiagnostiek Amsterdam van 19 mei 2009 van G. Leigh-Valles, psycholoog, en J. Benckhuijsen, psychiater (hierna: het rapport) waaruit bleek dat de vreemdeling mogelijk detentieongeschikt was en de staatssecretaris daaraan in het kader van de belangenafweging op geen enkel moment aandacht heeft besteed. De rechtbank heeft hem derhalve ten onrechte niet vanaf 26 mei 2009 schadevergoeding toegekend, aldus de vreemdeling.

2.1.1. De rechtbank heeft vastgesteld dat op 26 mei 2009, ná het opleggen van de maatregel van bewaring van dezelfde datum, door de gemachtigde van de vreemdeling een afschrift van het rapport aan de vreemdelingenpolitie is verzonden en dat deze gemachtigde ter zitting van 8 juni 2009 heeft verklaard dat hij op 27 mei 2009 ook een afschrift van het rapport naar de staatssecretaris heeft gefaxt. Voorts heeft de rechtbank vastgesteld dat de staatssecretaris ter zitting van 8 juni 2009 heeft meegedeeld het rapport niet te hebben gelezen en dat hij aanneemt dat het rapport bekend is bij de vreemdelingenpolitie.

2.1.2. De rechtbank heeft, voor zover thans van belang, overwogen dat de vreemdeling zijn stelling dat hij detentieongeschikt is, heeft onderbouwd met het rapport en dat zij dit rapport van doorslaggevende betekenis acht nu het van zeer recente datum is en blijkt geeft van ernstige psychische

problematiek bij de vreemdeling. Volgens de rechtbank kan uit de beantwoording van de vragen worden afgeleid dat een relatie tussen de eerdere bewaring en (sommige van) de klachten van de vreemdeling niet (geheel) valt uit te sluiten. In het rapport is vermeld dat de vreemdeling tijdens de eerdere periode van bewaring een poging tot suïcide heeft ondernomen en ten tijde van zijn vrijlating in maart 2007 nog maar 41 kilo woog en totaal ontredderd was, aldus de rechtbank.

Voorts heeft de rechtbank overwogen, dat, gelet op het bovenstaande, de staatssecretaris actie had moeten ondernemen, maar dat hij in het geheel niets heeft ondernomen en ervan is uitgegaan dat indien de medische dienst aanleiding zou hebben gezien om de vreemdeling detentieongeschikt te verklaren dat wel zou hebben gedaan. In het onderhavige geval, waarin op de dag van het opleggen van de maatregel reeds in niet mis te verstane bewoordingen duidelijk is gemaakt dat de vreemdeling psychische problemen heeft en zijn gemachtigde op de dag na het opleggen van de maatregel eveneens een afschrift van het rapport aan de staatssecretaris heeft doen toekomen, had de staatssecretaris volgens de rechtbank de vraag of de vreemdeling al dan niet detentiegeschikt is in een eerder stadium moeten stellen en ook moeten beantwoorden.

Ten slotte heeft de rechtbank overwogen dat de staatssecretaris niet heeft kunnen onderbouwen dat op enig moment een belangenafweging heeft plaatsgevonden ten aanzien van de vraag of de vreemdeling detentiegeschikt dan wel detentieongeschikt is en dat gezien het doel van het opleggen van de maatregel van bewaring en de voortvarendheid die de staatssecretaris hierbij dient te betrachten hij ten onrechte de vraag, die bepalend is voor de vraag of de detentie kan voortduren, nog niet heeft beantwoord. Dit klemt te meer, nu uit de brief van 12 juni 2009 van M.A.W. de Ruyter, plaatsvervangend hoofd medische dienst van het detentiecentrum te Zeist blijkt dat het rapport bij hen niet bekend is, dat de medische dienst of directie van de instelling geen uitspraak doet over de vraag of iemand al dan niet detentieongeschikt is terwijl voorts wordt geadviseerd ter beantwoording van de vraag of de vreemdeling detentieongeschikt is een zogenoemde BMA-arts in te schakelen, aldus de rechtbank.

2.1.3. Nu de staatssecretaris niets heeft gedaan met het reeds op 26 mei 2009 door de vreemdeling overgelegde rapport waaruit bleek dat de vreemdeling mogelijk detentieongeschikt was en hij daaraan in het kader van de belangenafweging op geen enkel moment aandacht heeft besteed, dienen de - in hoger beroep onbestreden - omstandigheden, als hiervoor weergegeven in 2.1.1. en 2.1.2., tot het oordeel te leiden dat de toepassing van de maatregel van meet af aan in redelijkheid niet gerechtvaardigd is geweest. Aan de vreemdeling zal dan ook schadevergoeding vanaf 26 mei 2009 worden toegekend.

De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, het inleidende beroep gegrond verklaren. De door de vreemdeling voorgedragen

beroepsgronden behoeven derhalve geen bespreking meer. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 26 mei 2009 tot 16 juni 2009, de dag waarop de inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 16 juni 2009 in zaak nr. 09/19236;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie om aan de vreemdeling te betalen een vergoeding van € 1.705,00 (zegge: zeventienhonderdvijf euro);
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 805,00 (zegge: achthonderdvijf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Voorzitter

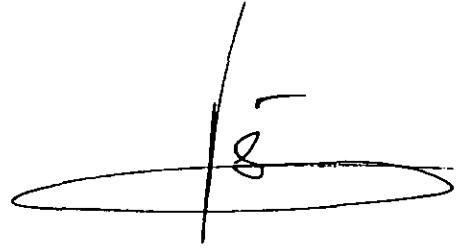
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 augustus 2009

395.

Verzonden: 20 augustus 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal oval with a vertical line crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are some smaller, less distinct markings that appear to be part of the signature.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 281
8200AG LELYSTAD

• Flevoland

Regio Flevoland
Korpsonderdeel 25 VRP District Zuid
Behandeld door F.P.W.M. Van Griensven
Telefoon 036-5383933
Fax 036-5383961
V-nummer / Zaak / Zaak - 26/05/2009
Datum 28/05/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Franciscus Petrus Wilhelmus Maria Van Griensven, inspecteur van het regionaal politiekorps Flevoland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Syrië
Nationaliteit(en) : Syrische
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Almere
Datum : 26/05/2009
Tijd : 12:15 uur.

registratie	mdw	beharck
in INDIS	unit	32V
	datum	26/05/09
	IND locatie	
IND ontvangst-datum	26 MEI 2009	
dossiernummer	050018 0030	
invoer-	mdw	
controle	unit	32V
	datum	26/5

V.nr.

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
F.P.W.M. Van Grinsven

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 09/19236

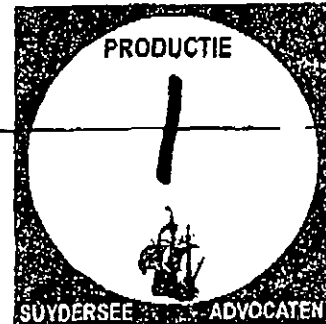
Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Syrische nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.G. Wiebes, advocaat te Lelystad.

1. Ontstaan en loop van het geschil

- 1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 26 mei 2009 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.
- 1.2. Eiser heeft hiertegen op 28 mei 2009 beroep ingesteld bij de rechtbank.
- 1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en aan de gemachtigde van eiser toegezonden.
- 1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 8 juni 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen drs. B.H. Wezeman. Het onderzoek is ter zitting ingevolge artikel 8:64 Algemene wet bestuursrecht (Awb) geschorst, teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen vragen te beantwoorden.
- 1.5. Bij brief van 10 juni 2009 heeft verweerder de rechtbank verzocht de termijn voor het beantwoorden van de door de rechtbank gestelde vragen te verlengen tot 18 juni 2009.
- 1.6. Bij brief van 10 juni 2009 heeft eiser aangegeven zich uitdrukkelijk te verzetten tegen het verlenen van uitstel aan verweerder.
- 1.7. Bij brief van 12 juni 2009 heeft verweerder informatie aan de rechtbank en eisers gemachtigde doen toekomen.
- 1.8. Verweerder heeft telefonisch desgevraagd meegedeeld niet akkoord te gaan met het afdoen van de zaak zonder nadere behandeling ter zitting.

AFSCHRIJF

Zaaknummer: Awb 09/19236

blad 2

1.9. Daarop is het beroep wederom ter zitting behandeld, op 15 juni 2009. Aldaar is eiser in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is verschenen drs. B.H. Wezman.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de maatregel van bewaring niet in strijd is met de wet en of de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder had dienen te volstaan met het opleggen van een lichter middel, bijvoorbeeld met het opleggen van de meldplicht. Redengevend hiertoe acht eiser dat hij kampt met ernstige psychische problemen. Ter ondersteuning daarvan heeft hij een rapport van Kenter psychodiagnostiek Amsterdam van 19 mei 2009 overgelegd, van G. Leigh-Valles, psycholoog, en J. Benckhuijsen, psychiater. Tijdens de vorige periode van vreemdelingenbewaring in 2006/2007 heeft eiser een tentamen suicide gepleegd. Na het opheffen van de vorige maatregel van bewaring woog eiser nog 41 kilo. Uit het rapport blijkt dat eiser detenticongeschikt is. De vorige gemachtigde van eiser heeft genoemd rapport aan het eind van de middag van 26 mei 2009 verzonden aan het politiebureau te Almere. Die gemachtigde heeft de arrestantenverzorging gewezen op de psychische problematiek van eiser en heeft gewaarschuwd voor gezondheidsschade. De eerdere periode van bewaring heeft niet geleid tot uitzetting van eiser naar Syrië, hoewel destijds actief is gewerkt aan eisers vertrek. Eiser was in het bezit van originele, Syrische documenten. Verweerder is die documenten echter kwijtgeraakt. Niet valt in te zien waarom thans daadwerkelijke uitzetting wel reëel is; zicht op uitzetting ontbreekt. Eiser heeft een beroep gedaan op artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Hij heeft een vrouw in Nederland en samen met haar een dochter. Ten slotte handelt verweerder onvoldoende voortvarend.

2.3. Verweerder acht het opleggen van de maatregel gerechtvaardigd. Het rapport van 19 mei 2009 is voor de vreemdelingenpolitie geen reden geweest om op voorhand een lichter middel op te leggen. In de penitentiaire inrichting is een medische dienst. Eiser wordt geobserveerd. Afhankelijk daarvan beslist de regievoerder of een zogenoemde artikel 64 Vw 2000-procedure gestart moet worden. Eisers medische situatie staat nu niet in de weg aan bewaring. Indien er aanleiding zou zijn geweest voor opheffing van de bewaring, dan zou dit zijn gebeurd. Voor de vreemdelingenpolitie bestond blijkbaar geen aanleiding de bewaring op te heffen.

2.4. Eiser heeft zijn stelling dat hij detenticongeschikt is onderbouwd met het rapport van 19 mei 2009. De rechtbank acht het rapport van 19 mei 2009 van doorslaggevend belang, nu dat rapport van zeer recente datum is en blijkt geeft van ernstige psychische problematiek bij eiser. In de aan het begin van dat rapport opgenomen vraagstelling staat het volgende:

"Inmiddels is zijn detentie opgeheven, maar is uitzetting nog steeds aanstaande. Betrokkene zou als gevolg van zijn ervaringen gedurende detentie posttraumatische stress hebben ontwikkeld, wat mogelijk een schadevergoeding en een behandeling in Nederland zou rechtvaardigen. Om deze hypothese te objectiveren werd een expertiseconderzoek aangevraagd."

Uit de beantwoording van de vragen kan worden afgeleid dat een relatie tussen de eerdere

Zaaknummer: Awb 09/19236

blad 3

bewaring en (sommige van) eisers klachten niet (geheel) valt uit te sluiten. In het rapport is vermeld dat eiser tijdens de eerdere periode van bewaring een poging tot suïcide heeft ondernomen en ten tijde van zijn vrijlating in maart 2007 nog maar 41 kilo woog en totaal ontredderd was.

2.5. De rechtbank stelt vast dat op 26 mei 2009, ná het opleggen van de maatregel van bewaring op diezelfde datum, door eisers toenmalige gemachtigde een afschrift van het rapport van 19 mei 2009 aan de vreemdelingenpolitie is verzonden. Ter zitting van 8 juni 2009 heeft eisers gemachtigde verklaard dat hij op 27 mei 2009 ook een afschrift van het rapport van 19 mei 2009 naar verweerder heeft gefaxt. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerders gemachtigde ter zitting van 8 juni 2009 heeft meegedeeld het rapport van 19 mei 2009 niet te hebben gelezen en dat verweerder aanneemt dat het rapport bekend is bij de vreemdelingenpolitie.

2.6. Onder de onder rechtsoverweging 2.4 en 2.5. opgenomen omstandigheden had verweerder actie moeten ondernemen. Daarentegen heeft verweerder in het geheel niets ondernomen en is er van uitgegaan dat indien de medische dienst aanleiding zou hebben gezien om eiser detentiegeschikt te verklaren, dat wel zou hebben gedaan. Uit verweerders standpunt leidt de rechtbank af dat verweerder de verantwoordelijkheid voor (eventuele actie naar aanleiding van) de vraag of eiser al dan niet detentiegeschikt is, bij de vreemdelingenpolitie neerlegt, dan wel bij de medische dienst, dan wel bij de regievoerder. Verweerder heeft hierin echter een eigen verantwoordelijkheid. Verweerder legt de maatregel op en verweerder is (uiteindelijk) verantwoordelijk voor het verloop van de bewaring, in het bijzonder het medisch welzijn van de vreemdeling. In het onderhavige geval, waarin op de dag van het opleggen van de maatregel reeds in niet mis te verstane bewoordingen is duidelijk gemaakt dat eiser psychische problemen heeft en waar eisers gemachtigde op de dag na het opleggen van de maatregel eveneens een afschrift van het rapport van 19 mei 2009 aan verweerder heeft doen toekomen, had verweerder zich meergenoemde vraag in een eerder stadium moeten stellen en ook moeten beantwoorden.

2.7. De rechtbank stelt echter vast dat verweerder niet heeft kunnen onderhouden dat op enig moment een belangenafweging heeft plaatsgevonden ten aanzien van de vraag of eiser detentiegeschikt dan wel detentiegeschikt is. Evenmin heeft verweerder met zekerheid kunnen aangeven wie in het bezit is van het rapport van 19 mei 2009. Gezien het doel van het opleggen van de maatregel van bewaring en de voortvarendheid die verweerder hierbij dient te betrachten, heeft verweerder ten onrechte de vraag die bepalend is voor de vraag of de detentie kan voortduren, nog niet beantwoord. Dit klemmt te meer, nu uit de brief van 12 juni 2009 van M.A.W. de Ruyter, plaatsvervangend hoofd medische dienst van het detentiecentrum te Zeist blijkt dat het rapport van 19 mei 2009 bij hen niet bekend is. Bovendien staat in die brief dat de medische dienst of directie van de instelling geen uitspraak doet over de vraag of iemand al dan niet detentiegeschikt is. In de brief is geadviseerd ter beantwoording van de vraag of eiser detentiegeschikt is een BMA-arts in te schakelen.

2.8. Afgezet tegen het rapport van 19 mei 2009 en voorts afgezet tegen hetgeen ter zitting van 8 juni 2009 aan de orde is geweest en de vragen die de rechtbank verweerder heeft voorgelegd, had verweerder naar het oordeel van de rechtbank in ieder geval na ontvangst van de brief van 12 juni 2009 van het plaatsvervangend hoofd van de medische dienst actie moeten ondernemen. Blijkens het verhandelde ter zitting van 15 juni 2009 heeft verweerder dat nog immer niet gedaan, doch heeft meegedeeld dat eisers situatie eind juni

Zaaknummer: Awb 09/19236

blad 4

2009 weer zou worden bekeken. Het achterwege blijven van onderzoek inzake de vraag of eiser detentieongeschikt is, acht de rechtbank onzorgvuldig. De omstandigheid dat verweerder ter zitting heeft meegedeeld dat eind juni 2009 een artikel 64 Vw 2000-procedure zal worden gestart, doet aan het voorgaande niet af. In een dergelijke procedure wordt de vraag of iemand detentiegeschikt is immers niet beantwoord.

2.9. Gezien hetgeen hiervoor is overwogen komt de rechtbank aan de beoordeling van de overige beroepsgronden niet toe.

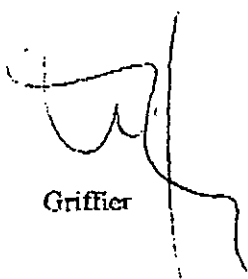
2.10. Het beroep is gegrond en de bewaring dient te worden opgeheven. De rechtbank ziet aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding voor de dagen die eiser ten onrechte in bewaring heeft doorgebracht. Eiser komt een bedrag toe van € 80,- voor de ten onrechte doorgebrachte dag in een huis van bewaring.

3. Beslissing

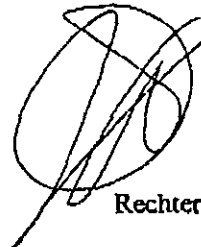
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van 16 juni 2009;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 80;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ad € 805,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. A.S. Venema-Dietvorst en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H.M. Eleveld als griffier op 16 juni 2009.

Griffier

Rechter

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 16 JUN 2009

SUYDERSEE ADVOCATEN

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per Fax: 070 - 36 51 380
en per gewone post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUN 2009	
ZAAKNR.	200904441
AAN:	13
BEHANDELD DOOR:	

Inzake: 'Staat
Betreft: Hoger Beroep vreemdelingenzaken (vreemdelingenbewaring)
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 20090212
Datum: 20 juni 2009

VERZOEKT OM LAST TOT TOEVOEGING TE VERSTREKKEN.

Hoogedelgestrenge Heer/Vrouw,

Appellant,

1. geboren op te (Syrië), van
Syrische nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats hier ten lande, doch verblijvende te

te dezer zake woonplaats kiezende te 8232 VM Lelystad aan het Stadhuisplein 67, ten kantore van Suydersee Advocaten van wie mr. J.G. Wiebes, daartoe als advocaat/gemachtigde *daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd* tot het indienen van onderhavig hoger beroepschrift, doet u het volgende meedelen.

Bij uitspraak d.d. 16 juni 2009, verzonden op 16 juni 2009 van Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen, Sector Bestuursrecht onder nummer: Awb 09 / 19236 (productie 1), is het namens Appellant ingediende beroepschrift d.d. 28 mei 2009, gericht tegen het besluit van 26 mei 2009, waarbij Appellant in vreemdelingenbewaring is gesteld, gegrond verklaard. Appellant is inmiddels in vrijheid gesteld.

Stadhuisplein 67
8232 VM Lelystad

Postbus 2156
8203 AB Lelystad

Telefoon : 0320-222807
Telefax : 0320-236 805

info@suydersee-advocaten.nl
www.suydersee-advocaten.nl

Appellant kan zich met de inhoud van genoemde uitspraak niet verenigen voor zover niet de opheffing van de bewaring is bevolen met ingang van 26 mei 2009 en hem geen schadevergoeding is toegekend met ingang van dezelfde datum. Reden waarom ondergetekende, thans hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

Appellant acht de maatregel tot vreemdelingenbewaring onevenredig zwaar en onrechtmatig.

Het hoger beroep berust op onderstaande grieven:

GRIEF I:

De rechtbank overweegt ten onrechte:

"De rechtbank ziet aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding voor de dagen die eiser ten onrechte in bewaring heeft doorgebracht. Eiser komt een bedrag toe van € 80,- voor de ten onrechte doorgebrachte dag in een huis van bewaring." (pagina 4)

"beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van 16 juni 2009; wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 80,-."

Appellant acht uiteraard correct dat de rechtbank tot gegrond verklaring van zijn beroep is gekomen en de opheffing van de bewaring heeft gelast. Appellant acht tevens juist dat de rechtbank hem een schadevergoeding heeft toegekend.

Appellant stelt echter vast dat de rechtbank op geen enkele wijze heeft gemotiveerd waarom de opheffing van de bewaring eerst met ingang van 16 juni 2009 wordt bevolen en hem slechts één dag schadevergoeding wordt toegekend voor de ten onrechte doorgebrachte dag in een huis van bewaring. Hier komt bij dat de overwegingen van de rechtbank de opheffing van de bewaring op een eerdere datum rechtvaardigen (zie onder grief II).

Appellant heeft gedurende de beroepsprocedure bij herhaling gesteld dat hij van mening is dat de maatregel van bewaring reeds bij aanvang onrechtmatig was. De rechtbank motiveert derhalve ten onrechte niet in de uitspraak, waarom de bewaring niet op een eerdere tijdstip wordt opgeheven en aan Appellant niet met ingang van een eerder moment een schadevergoeding wordt toegekend. Een en ander klemt temeer nu appellant heeft gesteld dat verweerder had kunnen volstaan met het opleggen van een lichter middel.

GRIEF II:

Onderhavige grief hangt samen met bovenstaande grief. Appellant is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de bewaring niet heeft opgeheven onder toekenning van schadevergoeding met ingang van 26 mei 2009.

Appellant is op deze datum in vreemdelingenbewaring gesteld. Op dezelfde dag heeft hij een rapport d.d. 19 mei 2009 van G. Leigh-Vallies, psycholoog en J. Benckhuijsen, psychiater, Kenter psychodiagnostiek Amsterdam (productie 3 bij pleitnota) overgelegd (zie tevens rechtsoverweging 2.2). Uit het rapport vloeit voort dat appellant lijdt aan ernstig psychiatrische klachten welke hun oorzaak vinden in de eerdere periode van vreemdelingenbewaring. Appellant heeft tijdens deze vreemdelingenbewaring een tentamen suïcide gepleegd en woog nog maar 41 kilo bij vrijlating. Uit het rapport komt naar voren dat appellant detentie ongeschikt is.

De rechtbank overweegt onder 2.4:

"Eiser heeft zijn stelling dat hij detentieongeschikt is, onderbouwd met het rapport van 19 mei 2009. De rechtbank acht het rapport van 19 mei 2009 van doorslaggevend belang, nu dat rapport van zeer recente datum is en blijkt geeft van ernstige, psychische problematiek bij eiser."

De rechtbank overweegt voorts onder 2.5:

"De rechtbank stelt vast dat op 26 mei 2009, na het opleggen van de maatregel van bewaring op dezelfde datum, door eisers toenmalige gemachtigd een afschrift van het rapport van 19 mei 2009 aan de vreemdelingenpolitie is verzonden.

(...)

Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerders gemachtigde ter zitting van 8 juni 2009 heeft meegedeeld het rapport van 19 mei 2009 niet te hebben gelezen en dat verweerder aanneemt dat het rapport bekend is bij de vreemdelingenpolitie."

De rechtbank overweegt voorts onder 2.6:

"Onder de onder rechtsoverweging 2.4 en 2.5 opgenomen omstandigheden had verweerder actie moeten ondernemen. Daarentegen heeft verweerder in het geheel niets ondernomen en is er van uitgegaan dat indien de medische dienst aanleiding zou hebben gezien om eiser detentieongeschikt te verklaren, dat wel zou hebben gedaan. Uit verweerders standpunt leidt de rechtbank af dat verweerder de verantwoordelijkheid voor (eventuele actie naar aanleiding van) de vraag of eiser al dan niet detentieongeschikt is, bij de vreemdelingenpolitie neerlegt, dan wel bij de medische dienst, dan wel bij de regievoerder.

Verweerder heeft hierin echter een eigen verantwoordelijkheid. Verweerder legt de maatregel op en verweerder is (uiteindelijk) verantwoordelijk voor het verloop van de bewaring, in het bijzonder het medisch welzijn van de vreemdeling. In het onderhavige geval, waarin op de dag van het opleggen van de maatregel reeds in niet mis te verstane bewoordingen is duidelijk dat eiser psychische problemen heeft en waar eisers gemachtigde op de dag van het opleggen van de maatregel eveneens een afschrift van het rapport van 19 mei 2009 aan verweerder heeft doen toekomen, had verweerder zich meergenoemde vraag in een eerder stadium moeten stellen en ook moeten beantwoorden."

Onder 2.7 stelt de rechtbank vast dat verweerder niet heeft kunnen onderbouwen dat er op enig moment een belangenafweging heeft plaatsgevonden ten aanzien van de vraag of eiser detentieongeschikt is.

Onder 2.8 wordt aangegeven dat verweerder naar het oordeel van de rechtbank in ieder geval na de ontvangst van de brief van 12 juni 2009 van M.A.W. de Ruyter, plaatsvervangend hoofd medische dienst, actie had moeten ondernemen.

In deze zaak staat vast dat verweerder, althans de vreemdelingendienst reeds op de dag van de oplegging van de maatregel tot vreemdelingenbewaring in het bezit was gesteld van het rapport

van Kenter psychodiagnostiek Amsterdam. Het rapport maakte dan ook direct deel uit van het dossier van verweerder.

Vaststaat voorts dat de gemachtigde van verweerder tot de zitting van 8 juni 2009 niet de moeite had genomen om het rapport door te lezen. Tevens blijkt het rapport niet bekend bij de betrokken instanties en wordt aantoonbaar in het geheel niets gedaan met de rapportage en wordt op geen enkel moment in het kader van de belangenafweging aandacht besteed aan de detentieongeschiktheid van appellant.

Gelet op de overwegingen van de rechtbank en tevens vanwege het feit dat het rapport reeds op 26 mei 2009 aan verweerder bekend was gemaakt, had de rechtbank de opheffing van de bewaring dienen te bevelen met ingang van deze datum onder toekenning van de daarbij horende schadevergoeding.

Op grond van het bovenstaande verzoekt Appellant voornoemd u:

I.

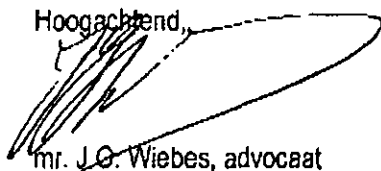
de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 16 juni 2009, Awb 09 / 19236 voor zover deze betrekking heeft op de toegekende schadevergoeding te vernietigen dan wel te verbeteren en te bevelen dat:

- de maatregel tot vreemdelingenbewaring met ingang van 26 mei 2009, dan wel op een door u vast te stellen tijdstip dient te worden opgeheven c.q. onrechtmatig wordt verklaard;
- het verzoek tot schadevergoeding toe te wijzen met ingang van 26 mei 2009 dan wel een door u vast te stellen datum;

II.

Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Hoogachtend,

Mr. J.O. Wiebes, advocaat

Producties: één

N.B. Afschrift van deze brief (met bijlagen) zond ik heden aan verweerder.